

18

තමකම නසා කුරැකිය දරමු

මතෙව් 16 : 24-27

(එක්තරා දහම් පාසලක 9 ශ්‍රේණියේ සිසුන් හා ගුරුතුමිය අතර ඇති වූ දෙබසක් පහත දැක්වේ)

ගුරුතුමිය : ඔයාලා දන්නවා ද මේ ඡායාරූපයේ ඉන්නේ කවුද කියලා?

සිත්ම : ඒ ඉන්නේ විදේශීය පූජකවරයෙක් නේද?

ගුරුතුමිය : ඔව් දුවගේ පිළිතුර හරි. මේ, අපේ රටෙහි අධ්‍යාපන ක්ෂේත්‍රයට මහත් සේවයක් කළ දේවගැතිතුමෙකුගේ ඡායාරූපයක්. එතුමාගේ නම ගරු ජේම්ස් එච්. ඩැරල් දේවගැතිතුමායි.

කවිඳු : මොකක් ද ඉතින් එතුමාගේ තියෙන විශේෂත්වය?

ගුරුතුමිය : එතුමා ගැන කියනවානම් 1872 ජූනි 9 දා උපන් එතුමා කේම්බ්‍රිජ් විශ්වවිද්‍යාලයේ ගණිතය විෂය සඳහා ඉහළ ම සම්මානයෙන් පිදුම් ලද කෙනෙක්. සෑම අතින් ම අධ්‍යාපනය සම්බන්ධ ව එතුමා දක්ෂ කෙනෙක් වුණා. නමුත් එතුමා දේවගැතිවරයෙකු ලෙස තම දක්ෂතා හා තම ජීවිතය අන් අය වෙනුවෙන් කැප කළා. ඒ අනුව දේව කැමැත්තට අවනත වෙමින් එතුමා ශ්‍රී ලංකාවේ සේවය සඳහා පැමිණියා.

නාලිකා : ලංකාවේ එතුමා කොහෙද පදිංචි වුණේ? සේවය කළේ?

ගුරුතුමිය : 1896 දී එතුමා ගාල්ලේ රිච්මන්ඩ් විද්‍යාලයේ විදුහල්පතිතුමා වශයෙන් සේවය සඳහා පත් ව ආවා. ඒ වන විට එතුමාගේ වයස අවුරුදු 24 යි. තරුණ වයසේ පසු වුණත් එතුමා හරි ම දක්ෂ කෙනෙක්. විදුහලේ දියුණුවට මහත් සේවයක් කළා. 1906 දී මහා දරුණු වසංගතයක් ඇති වුණා. උණසන්නිපාතය ගාල්ල ප්‍රදේශයට ඉතා තදබල ලෙස බලපෑවා.

කවිඳු : වසංගත රෝගයක් කියන්නේ මැලේරියාව වගේ ඉක්මනින් පැතිර යන එකක් ද?

ගුරුතුමිය : ඔව්, උණසන්නිපාතය ඉතා ඉක්මනින් හැම තැනට ම පැතිරුණා. එද ඒ පාසලේ නේවාසිකාගාරයේ සිසුන් 100කට අධික සංඛ්‍යාවක් එහි නැවතී සිටියා. උණසන්නිපාතය ඉතා දරුණු ලෙස සිසුන්ට වැළඳුණා.

කවිදු : අනේ පව්! ළමයි මැරෙන්නත් ඇති නේද?

ගුරුතුමිය : ඔව්, හුඟාක් අය මැරුණා. ලෙඩෙට බය නිසා කිසිවෙක් උදව්වට ආවේ නැහැ. දෙමවුපියන් පවා දරුවන් බලන්න ආවේ නැහැ. ඒත් මේ දේවගැති තුමා ළමයින් අත්හැර දමා ගියේ නැහැ. තනි ව ම ළමුන් රැකබලා ගත්තා. බෙහෙත් කළා. කැත කුණු තමන්ගේ අත්වලින් අස්කළා. සාත්තු කළා. තමන්ට අසනීපය වැළඳෙන බව දැන දැනත් ජේසුස් වහන්සේගේ ආදරය ඔහු ළඟ තිබුණු නිසා මහත් කැපවීමෙන් ළමුන්ට සාත්තු කළා.

කවිදු : ලංකාවට ඇවිත් මේ වාගේ සේවයක් කරන්නට එතුමා කොච්චර යහපත් කෙනෙක් වෙන්න ඇද්ද?

ගුරුතුමිය : ඒත් එක දවසක් ඉතා මන්සියෙන් මෙහෙම වැඩ කළ එතුමාටත් උණ සන්නිපාතය වැළඳුණා. 1906 ජූලි 12 දා එතුමා ස්වර්ගස්ත වුණා. එතුමා මිය යන විට වයස අවුරුදු 35ක තරුණ දේවගැතිතුමෙක්. ජීවිතයට කොපමණ කරදර ආවත් ඒවා සියල්ල විඳ දරාගෙන ජේසුස් වහන්සේට සේවය කළ ආකාරය මේ දේවගැති තුමාගේ ජීවිතයෙන් අපට පෙන්වා දෙනවා.

විමසා බලමු
මතෙව් 16 : 24 - 27

ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ තම ශ්‍රාවකයන් කැඳවනු ලැබුවේ උන්වහන්සේගේ අනුගාමිකත්වය සඳහා ය. එනම් ජේසුස් වහන්සේගේ ජීවිතාදර්ශය මත පිහිටා දේව රාජ්‍යය බිහි කිරීමේ ක්‍රියාවලියට දායක වීම සඳහා ය. ජේසුස් වහන්සේගේ අනුගාමිකත්වය ස්ව කැමැත්තෙන් සිදු විය යුතු ක්‍රියාවකි. එය යම් කෙනෙකු හෝ පැවරීමක් හෝ ඉල්ලීමක් මත සිදු විය යුතු නොවේ. එය බාහිර ලෝකයට පෙනෙන්නට කෙරෙන ව්‍යාජ ක්‍රියාවක් නොවීම ද වැදගත් වේ. එය මනසින් හා ආත්මයෙන් සිදුවිය යුතු සැබෑ අනුගාමිකත්වයේ ක්‍රියාවකි.

ජේසුස් වහන්සේ අනුගාමී වන්නෝ එඬේරෙකු පසු පස යන බැටළුවන්ට සමාන වෙති. එඬේරා සැමවිට ම බැටළුවන්ට ඉදිරියෙන් ගමන් කරමින් යා යුතු මග පෙන්වා දෙයි. බැටළුවෝ ද කිසිදු බලපෑමකින් තොර ව තම එඬේරා පසුපස ගමන් කරති. ජේසුස් වහන්සේ උන්වහන්සේගේ අනුගාමිකත්වය සඳහා කැඳවා ඇති අප ඒ ගමන අවසානය දක්වා කැමැත්තෙන් ගමන් කිරීම වැදගත් වේ.

ජේසුස් වහන්සේගේ අනුගාමිකයන් වීම සඳහා අපට අවශ්‍ය සුදුසුකම් මොනවා දැයි විමසා බලමු.

"ඵව්ව ජේසුස් වහන්සේ සිය ශ්‍රාවකයන්ට කතා කොට වෙසේ වදාළ යේක. "යමෙක් මා අනුව ඵන්තට කැමැත්තේ ද, බහු තමකම තැනා, කුභ්‍රියය දුර්ඛිත් මා අනුව ඵ්වා"

මතෙව් 16:24

ඉහත බයිබල් පාඨයට අනුව ක්‍රිස්තුස් වහන්සේගේ අනුගාමිකයකු වීමට නම් සපුරාලිය යුතු අවශ්‍යතා දෙකක් අවධාරණය කෙරේ.

1. තමකම නැසීම
2. කුරුසිය දැරීම හා උන්වහන්සේ පසුපස යෑම

1. තමකම නැසීම

තමකම නැසීම පිළිබඳ ව අප වෙත මහඟු ආදර්ශය ලබා දුන්නේ ජේසුස් වහන්සේ ය. ස්වර්ගීය දෙවිපියාණන් වහන්සේ සහ සැපත හැර දමා ජේසුස් වහන්සේ ලෙසින් ගවමඩුවක උපත ලැබීමට තරම් යටහත් පහත් වීමට සූදානම් වූ සේක. කිසිදු පාපයකින් තොර වූ උන්වහන්සේ විවිධ දුක් ගැහැට, නින්දා අපහාස විඳිමින් මිනිසාගේ ගැලවීම උදෙසා දේව කැමැත්තට යටත් ව කුරුසි පත් වූ සේක. තම ජීවිත කාලය පුරා ම උන්වහන්සේ තමකම නැසීම පිළිබඳ ව තම ජීවිතාදර්ශයෙන් ම අපට ආදර්ශය ලබා දුන් සේක.

උදහරණ ලෙස ජේසුස් වහන්සේ මුහුණ දුන් පරීක්ෂාවල දී උන්වහන්සේ ලෞකික අවශ්‍යතා නොසලකා හරිමින් ආත්මික අවශ්‍යතා කෙරෙහි ප්‍රමුඛතාව ලබා දුන් සේක. ජේසුස් වහන්සේ ස්වර්ගයෙන් පොළොවට වැටීයේ මුළු මහත් මනුෂ්‍ය වර්ගයාගේ විමුක්තිය උදෙසා ය.

තමකම නැසීමේ මූලික අදහස වන්නේ තමන් තුළ ඇති මමත්වය බැහැර කිරීම ය. එනම් දේව සබඳතාවලට අවහිර වන ආකාරයේ ශාරීරික හා මානසික අවශ්‍යතා අත් හැරීමට සූදානම් වීම ය. ජේසුස් වහන්සේ එය තම ජීවිතාදර්ශයෙන් පෙන්වූ සේක. ක්‍රිස්තුස් වහන්සේගේ අනුගාමිකයන් වන අප මමත්වය බැහැර නොකළහොත් ජේසුස් වහන්සේගේ අනුගාමිකයකු ලෙස රැඳී සිටීමට අපහසු වේ. තමකම බැහැර කළ යුත්තේ අපගේ විමුක්තිය උදෙසා පමණක් නොව අන් අයගේ විමුක්තිය උදෙසා ද වේ.

2. කුරුසිය දරාගැනීම හා උන්වහන්සේ පසුපස යෑම

18.1 රූපය - කුරුසිය දැරීම

කුරුසි පත් කිරීම එදා ජුදා සමාජයේ බරපතල වරදකරුවකුට හිමි වූ නින්දිත දඬුවම් ක්‍රමයක් විය. ජේසුස් වහන්සේ එයට මුහුණ දුන් සේක. උන්වහන්සේ එදා කුරුසිය ඉසිලුවේ පාපි මනුෂ්‍යා පාපයෙන් ගලවා ගැනීමේ ක්‍රියාවලිය වෙනුවෙනි. උන්වහන්සේ සමාජය විසින් ප්‍රතික්ෂේප කළ පව්කරුවන්ට නිසීමග පෙන්වමින්, ජනතාව එදා පීඩනයට පත් කළ පූජකයන්, ප්‍රභූවරුන් හා පාලකයින් සමග ගැටෙමින් සමාජ අසාධාරණවලට එරෙහි ව මැදිහත් වූ සේක. එසේ ම පාපයෙන් ගැලවීම සඳහා මනස්ථාපනය වෙමින් දේව රාජ්‍යය තුළට ජනතාව කැඳවූ සේක. අවසානයේ සිය කැමැත්තෙන් ම කුරුසිය මත දිවි පිදූ සේක.

ජේසුස් වහන්සේ කුරුසිය මත කළ ජීවිත පූජාව තුළින් දේව දරුකම හා පාප කමාව අප ලබා තිබෙන අතර එය ආරක්ෂා කර ගනිමින් ජීවත් වීම අපගේ වගකීම වේ.

අප කුරුසිය දරාගෙන උන්වහන්සේ අනුගාමී වීම යනු උන්වහන්සේ ජීවිතාදර්ශයෙන් අනුගමනය කිරීම හා උන්වහන්සේගේ ඉගැන්වීම්වලට අනුකූල ව අපගේ ජීවිත හැඩගස්වා ගැනීමයි. එය පහසු ක්‍රියාවක් නොවනුයේ එවිට අපහට ද විවිධ පීඩා දරා ගැනීමට සිදුවන හෙයිනි. එම නිසා ම අප “කුරුසිය දරා ගනිමින් උන්වහන්සේ අනුගමනය කිරීම” යන්න වටහා ගත යුත්තේ උන්වහන්සේගේ දරුවෙකු වීම හේතු කොටගෙන ජීවිතයට පැමිණෙන සියලු අභියෝග මැද දී පවා උන්වහන්සේ අත් නොහැර උන්වහන්සේ අනුගාමී වීමයි.

විමසා බලමු
මතෙව් 16 : 25

පොළොවේ දූවිල්ලෙන් දෙවියන් වහන්සේ විසින් නිර්මාණය කරන ලද අපගේ ලෞකික ජීවිතයට දෙවියන් වහන්සේගේ ජීවන හුස්ම ලබා දීමෙන් ජීවමාන භාවය ලබා දුන් සේක.

අප විසින් බොහෝ විට පෝෂණය කරනු ලබන්නේ තම ලෞකික ශරීරයයි. පිනවීමට උත්සාහ කරන්නේ තම ලෞකික ජීවිතයයි. මෙම භෞතික ශරීරය තුළ පවතින ආත්මික ජීවිතය පෝෂණය කිරීම බොහෝ විට අප විසින් නොසලකා හැර ඇත. ආත්මික ජීවිතය පෝෂණය කිරීමට නම් ජීවිතයේ සැම දෙයක දී ම ප්‍රමුඛත්වය දේව කැමැත්තට සලසා දීම වැදගත් වේ.

ජේසුස් වහන්සේ උදෙසා සිය දිවිය කැප කරන තැනැත්තා විසින් රැකගනු ලබන්නේ දෙවියන් වහන්සේගේ ජීවන හුස්මෙන් අප ලද ආත්මීය ජීවිතයයි. අපගේ මරණයේ දී අප ආත්මයට දෙවියන් වහන්සේ සමග එක් වීමට අවකාශය සැලසේ.

ජේසුස් වහන්සේගේ කුරුසිය දරාගෙන යාම හෙවත් උන්වහන්සේගේ කැමැත්ත ඉටු වන පරිදි අපගේ ජීවිතය කැප කරන විට අප ශාරීරික වදහිංසනයන්ට හා මරණයට වුව ද පත්වීමට ඉඩ ඇත. නමුත් ඒ තුළින් අපගේ ආත්මික ජීවිතය රැකෙනුයේ එය දෙවිපියාණන් ඉදිරියේ පිළිගැනීමට ලක්වන හෙයිනි.

විමසා බලමු
මතෙව් 16 : 26 - 27

ජේසුස් වහන්සේ අනුගමනය කිරීමෙන් අපහට දේව දරුකමේ පිරිපුන් ජීවිතයකට ඇතුළත් වීමට හැකි වේ. මුළු ලෝකය ම අපට අයිති වුවත් ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ තුළ අප ජීවත් නොවේ නම් අපගේ ජීවිතයේ අර්ථයක් නොමැත.

ජේසුස් වහන්සේ ආත්මික ජීවිතයේ වටිනාකම හා ලෞකික ජීවිතයේ දී දේව දරුවෙකු ලෙස ජීවත් වීමේ පිළිවෙළ අපට පෙන්වා දුන් සේක. අපගේ සදාතන ජීවිතය අපට අහිමිවනවා යනු ආත්මික ජීවිතය නැති වීම වේ. මන්ද අපගේ ආත්මික ජීවිතය මරණින් එහා දක්වා ද පවතින්නක් වන හෙයිනි.

ලෞකික දේවලට අනවශ්‍ය ලෙස ප්‍රමුඛතාව හිමිකර දීම නිසා අපගේ ඇතුළාන්ත දේව සබඳතාව දුර්වල වේ. මේ ලෞකික ජීවිතයේ අප ලබා ගන්නා දේ බොහෝ විට තාවකාලික

වේ. නමුත් ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ තුළ අප ගොඩනගා ගන්නා ආත්මික ජීවිතය සදාකාලික ව පවතින්නකි. මේ නිසා අප වෙත පැමිණෙන මේ ලෝකයේ පරීක්ෂාවන්ගෙන් ජයගෙන ජීවත් වීම අපගේ වගකීමකි.

ජේසුස් වහන්සේ රාජකේෂයින් දෙවන වරට මෙලොවට වඩින බව ප්‍රකාශ කළ සේක. අප සෑම කෙනෙකු ම අවසාන විනිශ්චයේ දී වෙන වෙනම විනිශ්චය කරනු ලබන බව ශුද්ධ බයිබලය අපට පෙන්වා දී ඇත. එම අවස්ථාවේ අප විනිශ්චය කරනු ලබන්නේ මේ ලෝකයේ දී අප දිනාගත් දේ මත නොව ජේසුස් වහන්සේගේ අනුගාමිකයෙකු ලෙස අප ක්‍රියා කළ ආකාරය අනුව ය.

එමෙන් ම අප අපගේ ජීවිත පමණක් නොව අන් අයගේ ජීවිත ද ගොඩනැගීමට ක්‍රියා කිරීම ඉතා ම වැදගත් වේ.

තමකම නසමින් ජේසුස් වහන්සේ අනුගාමී වන්නා වූ අපගේ ජීවිත තුළ පවත්වා ගත යුතු ගුණාංග කීපයක් මෙලෙස පෙළගැස්විය හැකි වේ.

- ★ තම කැමැත්ත හා අවශ්‍යතාවට වඩා අන් අයගේ කැමැත්ත හා අවශ්‍යතාවලට ඉඩ සැලසීම
- ★ ක්‍රිස්තුස් වහන්සේට අයත් දරුවන් ලෙස කටයුතු කිරීමේ දී අප වෙත පැමිණෙන දුක් පීඩා ප්‍රීතියෙන් බාර ගැනීම
- ★ අන් අයගේ ජීවිත ගොඩනගමින් යහපත වෙනුවෙන් තමා හිස් වීම
- ★ අප කරන්නා වූ සෑම ක්‍රියාවක් ම උපරිම කැප වීමෙන් ඉටු කිරීම
- ★ සියලු ම ජීවිත අභියෝග මැද දී, නොසැලී ජේසුස් වහන්සේ අනුගමනය කිරීම

ජේසුස් වහන්සේ තමකම නසා අපගේ ජීවිත විමුක්තිය උදෙසා කුරුසියේ මාර්ගය තෝරා ගත් සේක. එබැවින් අපි ද අපගේ ජීවිතවල ආත්මාර්ථකාමී ආකල්ප ඉවතලා පරාර්ථකාමී ලෙස අන් අයගේ ජීවිත ගොඩනැගීමට කැප වෙමු.

ක්‍රියාකාරකම

1. අන් අයගේ ආධ්‍යාත්මික ජීවිත ශක්තිමත් කිරීමට ඔබට ගත හැකි ක්‍රියා මාර්ග මොනවා ද?
2. ක්‍රිස්තුස් වහන්සේට අයත් වූවෙකු ලෙස තමකම නසමින් අන් අය වෙනුවෙන් තම ජීවිතය කැප කළා වූ පුද්ගලයකු පිළිබඳ තොරතුරු ඇතුළත් කරමින් පොත් පිටුවක් සකස් කරන්න.